

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo ad ea vsque tempora per fideles, admirandae virtutes
edebantur. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

fuit: vnde ecclesia Roma. epistolam scriptam accuratissime eò misit: qua illos cum ad pacem cohortata est, tum pristinae eorum fidei memoriam renouauit, tum denique traditionem nuper ab Apostolis acceptam ante oculos proposuit. Paulo post idem sic loquitur. Clementi huic successit Euarestus, Euaresto, Alexander: deinde Xystus Pontifex ab Apostolorum temporibus sextus constituitur. Quo mortuo, Telesphorus delectus est, qui praeclare & generose martyrium subiit. Tum Hyginus: deinde Pius: post Anicetus illo munere potiebatur: Soter Aniceto proxime succedit. Iam duodecimo loco ab Apostolis Eleutherus Pontificatus ministerium obtinet. Vnde traditio in ecclesia ab Apostolis gradatim deriuata, & sincera veritatis praedicatio eodem ordine, eadem episcoporum successione in ecclesia ad nostram vsque aetatem continuata est. Haec Irenaeus admodum congruentia cū serie historiarum, quae superiore nostro sermone percursa sunt, conscripsit, in libris illis (sunt autem quinque numero) quos de falsae doctrinae refutatione inscripsit.

Quomodo ad ea vsque tempora per fideles, admirandae virtutes edebantur.

CAP. VII.

Idem porro Irenaeus in secundo libro eiusdem operis, clara diuinae & admirabilis virtutis iudicia in ecclesiis quibusdam ad suam aetatem residua fuisse, his fere verbis perspicue demonstrat. Plurimum abest, vt heretici possint mortuum suscitare, sicut dominus ipse, sicut eius Apostoli, praecationis subsidio adiuti, sicut alij e fratribus complures suscitarunt. Saepenumero autem aliqua de causa necessaria illud ipsam postulante, spiritus mortui, propterea quod tota ecclesia illius loci, vbi eiusmodi res gerebatur, cū ieiunio, & multa intercessione Deū orabat, in corpus rediit, & hominis vita sanctorum precibus donata est. Rursus paululū in oratione progressus sic ait: Quod si Dominū non reuera quidē, sed oculos hominum quasi visis perstringēdo, ista edidisse dixerint, illos ad prophetarū libros deducemus, ex illisq; ostendemus perspicue, omnia de illo ad eum modū & praedicta esse,

N esse,

EVSEBII HISTORIAE

esse, & vere pōst euenisse, & cum solum Dei filium esse. Quapropter qui vere sunt eius discipuli, in nomine illius, per gratiam ab illo acceptam eiusmodi p̄stant, quō reliquis hominibus gratificentur, sicut quisque eorum ab eo donum acceperit. Quidam enim dāmones sic pro certo & vere eijciunt, vt non raro hi, qui malis & nequam, spiritibus purgati fuerint, tum fidem recipiant, tum in ecclesia & fidelium hominum societate constanter perseuerent. Nonnulli rerum futurarum p̄scientia, diuina uisione & p̄dictione prophetica imbuuntur. Alij eos, qui grauibus morbis afflicti sunt, per manuum impositionem curant, & ad pristinam valetudinem restitunt. Iam vero, vt diximus, mortui suscitati sunt, & multos annos pōst apud nos commorati. Quid plura? Dona sane ne dicendo quidem numerari poterunt, quā Deus ecclesiae, per vniuersum mūdum diffusae donauerit, quibusque illa in nomine Iesu Christi sub Pontio Pilato crucifixi, in dies singulos multa miracula ad gentium vtilitatem efficit, & neque quenquam dolo & fallacijs deludit, neque hęc agit pecunię cupiditate, aut quæstu ducta. Nam sicut à Deo accepit gratuito, sic cuiq; gratis subministrat. Alio loco idem author scribit. Multos fratres in ecclesia ipsi audiimus, qui & dona prophetiæ habent, & varijs linguis per spiritus sancti gratiam loquuntur, & occulta hominum in apertum proferunt ad aliorum communitatem, & mysteria Dei perspicue & euidenter aperiant. Ista de varietate donorum in eorum animis, qui eisdem digni habebantur, ad tempora modo commemorata residentium, hactenus differuimus.

Quomodo Irenæus, diuinarum scripturarum meminert.

CAP. VIII.

Quoniam autem in ipso nostri operis exordio polliciti sumus nos, prout se offerret occasio, voces veterum ecclesiasticorum, presbyterorum, & scriptorum proposituros, quibus traditiones de scripturarum omnium testata cōsignataq; autoritate approbatarum ad illos delatas, declarauerunt (ex quorum numero erat Irenæus